

அடுக்கு ஒருசொல்லது விகாரமெனப்படும்; இரண்டு சொல்லாயின் இருபொருளுணர்த்துவதல்லது இப்பொருள் வேறுபாடுணர்த்தாமையினென்பது. (கரு)

சுகஉ. வேற்றுமைத் தொகையே யுமமத் தொகையே வினையின் ருேகையே பண்பின் ருேகையே யும்மைத் தொகையே யன்மொழித் தொகையென் றவ்வா றென்ப தொகைமொழி நிலையே.

இனித் தொகையிலக்கணமுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். வேற்றுமைத்தொகை முதலாகத் தொகைச் சொல் ஆறும். எ - று.

வேற்றுமையுருபும் உவமவுருபும் உம்மைபும் வினைச் சொல்லீறும் பண்புச்சொல்லீறும் தொகுதலிற்றொகையாயின வென்பாரும், அவ்வப்பொருண்மேல் இரண்டும் பலவுமாகிய சொற்கள் பிளவுபடாது ஒற்றுமைப்படத் தம்முளியைதலிற் ருேகையாயின வென்பாருமென இருதிமத்தர் ஆசிரியர். செய்தான் பொருள்; இருந்தான் மாடத்து என உருபு தொக்கு ஒருசொன்னீர்மைப் படாதனவுந் தொகையாவான் சேறலின் அவற்றை நீக்குதற்கும், வேழக்கரும்பு, கேழற் பன்றி என்புழித் தொக்கனவில்லையெனினும் தொகையென வேண்டப்படுமாகலான் அவற்றைத் தழுவுதற்கும், உருபு முதலாயின தொகுதலிற்றொகையென்பார்க்கும் ஒட்டியொரு சொன்னீர்மைப்படுதலுந் தொகையிலக்கண மெனல்வேண் டும்; அதனான் உருபு முதலாயின தொகுதல் எல்லாத்தொ கையினுஞ் செல்லாமையான், எல்லாத்தொகைக்கண்ணுஞ் செல்லுமாறு ஒட்டியொருசொல்லாதல் தொகை யிலக்கண மாய் முடிதலின், இவ்வாசிரியர்க்கு இதுவேதுணிவெனப் படுமென்பது. அற்றாயின், “உருபு தொக வருதலும்” எனவும் “வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னானும்” எனவும் “உம்மை தொக்க பெயர்வரி னானும்” எனவும் “உவமை தொக்க பெயர்வயி னானும்” எனவும் ஒதலால் அவை ஆண் டுத் தொக்கனவெனப் படுமன்றேவெனின்:—அற்றன்று: “அதுவென் வேற்றுமை யுயர்திணைத் தொகைவயின்”

என்புழி அதுவெனுருபு நின்று கெட்டதாயின் நின்ற காலத்துத் தீணைவழுவாம்; அத்தீணைவழு அமைவுடைத்தெனின் விரிக்கின்றழி நான்காமுருபு தொடராதது அது தன்னையே விரிப்பினும் அமைவுடைத்து; அதனான் முறைப்பொருடோன்ற நம்பிமகன் என இரண்டுசொற்றொக்கன வென்பதே ஆசிரியர் கருத்தெனல் வேண்டும். அல்லதூஉம், வினைத்தொகை பண்புத்தொகை அன்மொழித்தொகை யென்பன வற்றின்கண் வினையும் பண்பும் அன்மொழியுந் தொக்கு நில்லாமையானும், அஃதே கருத்தாதலறிக. அதனான் உருபும் உவமையும் உம்மையுந் தொகுதலாவது தம்பொருள் ஒட்டிய சொல்லாற்றேன்றத் தாம் ஆண்டுப் புலப்படாதே நின்றலேயாம்.

வேற்றுமைத்தொகையென்பது வேற்றுமைப்பொருளை யுடைய தொகையென்றனும் வேற்றுமைப்பொருடொக்க தொகையென்றனும் விரியும். உவமத்தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை யென்பனவும் அவ்வாறு விரியும். அன்மொழியாவது தொக்க சொல்லல்லாத மொழி. வினைத்தொகை பண்புத்தொகையென்பன வினையினது தொகை பண்பினது தொகையென விரியும். வினை பண்பென்றது அவற்றையுணர்த்துஞ் சொல்லை. ஒருசொல்லாற்றொகையின்மையிற் பிறிதோர்சொல்லொடு தொகுதல் பெறப்படும்.

இச்சூத்திரத்தாற் றொகைச்சொல் இனைத்தென வரையறுத்தவாறு. (கசு)

சுகநு. அவற்றுள்,

வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல.

இ - ள். வேற்றுமைத்தொகை அவ்வேற்றுமையுருபு தொடர்ப்பொரு ளுணர்த்தியாங்குணர்த்தும். எ - று. எனவே, சாத்தனொடு வந்தான் என்னும் பொருட்கட் சாத்தன் வந்தான் எனவும், சாத்தற்குக் கொடுத்தான் என்னும் பொருட்கட் சாத்தன் கொடுத்தான் எனவும், உருபு தொடர்ப் பொருளுணர்த்தும் ஆற்றவில்லன தொகா; அவ்வாற்றலுடையனவே தொகுவனவென்றவாரும்.

இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை முதலாக வேற்றுமைத்தொகை அறுவகைப்படும். நிலங்கடந்தான்; குழைக்காது. எ-ம். தாய் மூவர்; பொற்குடம். எ-ம். கருப்புவேலி; கடிசூத்திரப்பொன். எ-ம். வரைபாய்தல்; கருவூர்க்கிழக்கு. எ-ம். சாத்தன் புத்தகம்; கொற்றனுணர்வு. எ-ம். மன்றப் பெண்ணை; மாரிமா. எ-ம். வரும். இவை, முறையானே நிலத்தைக் கடந்தான்; குழையைபுடைய காது; தாயொடு மூவர்; பொன்னுயின்ற குடம்; கரும்பிற்கு வேலி; கடிசூத்திரத்திற்குப்பொன்; வரையினின்றும் பாய்தல்; கருவூரின் கிழக்கு; சாத்தனது புத்தகம்; கொற்றனதுணர்வு; மன்றத்தின்கணிற்சும் பெண்ணை; மாரிக்கணுளதாமா எனனும் உருபுதொடர்ப் பொருளை இனிது விளக்கியவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. (கஎ)

சகசு. உவமத் தொகையே யுவம வியல்.

இ-ள். உவமத்தொகை உவமவுருபு தொடர்ப்பொருள் போலப் பொருளுணர்த்தும். எ - று. எனவே, புலியன்ன சாத்தன்; மயிலன்ன மாதர் எனனும் பொருட்கட் புலிச்சாத்தன், மயின்மாதர் என அப்பொருள் விளக்கும் ஆற்றலில்லன தொகா; ஆற்றலுடையனவே தொகுவனவென்பதாம்.

உ-ம். புலிப்பாய்த்துள்; மழைவண்கை; துடிநடுவு; பொன்மேனி என்பன புலிப்பாய்த்துள்ளன பாய்த்துள்; மழையன்ன வண்கை; துடியன்ன நடுவு; பொன்னன்ன மேனி எனத் தம் விரிப்பொருளுணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க. அஃதேல், புலிப்பாய்த்துளையொக்கும் பாய்த்துள்; மழையையொக்கும் வண்கை என விரிதலின் அவையெல்லாம் வேற்றுமைத் தொகையெனப்படும்; அதனான் உவமத் தொகையென ஒன்றில்லையெனின்:—அற்றன்று: சொல்லுவார்க்கு அது கருத்தாயின் வேற்றுமைத் தொகையுமாம். அக்கருத்தானன்றிப் புலியன்ன பாய்த்துள், பொன்மானுமேனி என வேற்றுமையோடு இயைபில்லா உவமவுருபு தொடர்ப்பொருட்கட் டொக்கவழி, உவமத்தொகையாவதல்லது வேற்றுமைத்தொகை ஆண்டின்மையின் வேற்றுமைத்

தொகையாமாறில்லையென்க. உவமவுருபு ஒப்பில்வழியாற் பொருள் செய்யும் இடைச்சொல்லாகலான், வினையும் வினைக்குறிப்பும் பற்றி வரும் [இரண்டாம் வேற்றுமை] அவைபற்றி 'என்போற் பெருவிதுப் புறுக நினை யின்னா துற்ற வறணில் சூரே' என்புழிப் போலவென்பது குறிப்பு வினையெச்சமாய் நின்றலானும், 'நும்ம னேருமற் றினைய ராயி—னெம்ம னேரிவட் பிறவலர் மாதோ' என்புழி அன்னே ரென்பது இடைச்சொன்முதனிலையாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயராகலானும், என்னைப்போல, நும்மையன்னேர், எம்மையன்னேரென இரண்டாவது விரித்தற்கேற்புடைமையறிக. ()

சுகநூ. வினையின் ரெகுதி காலத் தியலும்.

இ - ள். வினைத்தொகை காலத்தின்கணிகழும். எ - று.

காலத்தியலுமெனப் பொதுவகையாற் கூறியவதனான் மூன்று காலமுங் கொள்க.

தொகுதி காலத்தியலுமெனவே, அவ்வினை விரிந்து நின்றவழித் தோன்றாது தொக்கவழித் தொகையாற்றலாற் காலந்தோன்று மென்றவாரும்.

ஈண்டு வினையென்றது எவற்றையெனின்:--வினைச்சொற்கும் வினைப்பெயர்க்கும் முதனிலையாய், உண், தின், செல், கொல் என வினைமாத்திரமுணர்த்தி நிற்பனவற்றையென்பது. இவற்றை வடநூலார் தாதுவென்ப.

உ-ம். ஆடாங்கு; செய்குன்று; புணர்பொழுது; அரிவாள்; கொல்யானை; செல்செலவு என வரும். காலமுணர்த்தாது வினைமாத்திரமுணர்த்தும் பெயர் நிலப்பெயர் முதலாகிய பெயரொடு தொக்குழிக் காலமுணர்த்தியவாறு கண்டு கொள்க. காலமுணர்த்துகின்றழிப் பெயரெச்சப்பொருளவாய் நின்றுணர்த்துமென்பது "செய்யுஞ் செய்த வென்னுங்கிளவியின்—மெய்யொருங் கியலுந் தொழிறொகு மொழியும்" என்பதனாற்கூறினார். தொகைப்பொருளாகிய தாம் பிரிந்த வழிப் பெறப்படாமையின் ஆகிரியர் இவற்றைப் "புணரிய

னிலையிடை யுணரத் தோன்று” என்றார். அதனால் இவை தஞ் சொல்லான் விரிக்கப்படாமையிற் பிரிவிலொட்டாம்.

பெயரெச்சம் நின்று தொக்கதென்றால் உரையாகிரிய ரெனின்:—அற்றன்று: ஆசிரியர் இவற்றைப் பிரித்துப் புணர்க்கப்படா, வழங்கியவாறே கொள்ளப்படுமென்றது, பிரித்தவழித் தொகைப்பொருள் சிதைதலானன்றே; கொன்ற யானை என விரிந்தவழியும் அப்பொருள் சிதைவின்றேல் “புணரிய நிலையிடை யுணரத் தோன்று” என்றற்கோர் காரணமில்லையாம். அதனால் பெயரெச்சம் நின்று தொகுதல் ஆசிரியர் கருத்தன்மையின், உரையாகிரியர்க்கும் அது கருத்தன்மென்க. அல்லதூஉம், ஆகுபெயருணர்த்தியவழி வினை தொகையுளப்பட “இருபெயரொட்டும்” என்றாராகலானும். வினை நின்று தொகுதல் அவர்க்குக் கருத்தன்மையறிக.

அஃதேல், வினைத்தொகைக்கு முதனிலை பெயராமன் றேடுவெனின்:--உரிஞென்பது முதலாயினவற்றைத் தொழிற் பெயரென்றாராகலின், தொழின்மாத்கிரமுணர்த்துவனவெல்லாம் தொழிற்பெயரென்பது ஆசிரியர் கருத்தென்ப. (ககூ)

சுககூ. வண்ணத்தின் வடிவி னளவிற் சுவையினென்
றன்ன பிறவு மதன்குண நுதலி
யின்ன தீதுவேன வருஉ மியற்கை
யென்ன கிளவியும் பண்பின் றேகையே.

இ - ள். வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை என்பனவும் அவைபோல்வன பிறவுமாகிய குணத்தை நுதலிப் பின் றெடுக்கவழிக் குணச்சொற்குணமுடையதனை யுணர்த்தலான் இன்னதிதுவென ஒன்றனை ஒன்று விசேடித்து இருசொல்லும் ஒருபொருண்மேல் வருமியல்பையுடைய எல்லாத் தொகைச் சொல்லும் பண்புத்தொகையாம். எ - று.

நுதலியென்னுஞ் சினைவினையெச்சம் வருமென்னு முதல் வினையோடு முடிந்தது.

இயற்கையென்றது, தொக்குழிப் பண்புடையதனைக் குறித்தல் அத்தொகைச்சொல்ல தியல்பென்பதல்லது கார

ணங்கூறப்படாதென்றவாறு. தொகைக்கணல்லது அச்சொல் தனிநிலையாய், உண், தின், செல், கொல் என்பனபோலப் பொருளுணர்த்தாமையின், பண்புத்தொகையும் வினைத்தொகைபோலப் பிரிக்கப்படாதாம்.

உ-ம். கருங்குதிரையென்பது வண்ணப்பண்பு. வட்டப் பலகையென்பது வடிவு. நெடுங்கோலென்பது அளவு. திங்கரும்பென்பது சுவை. அன்னபிறவுமென்றதனால், நுண்ணூல், பராரை, மெல்லிலை, நல்லாடை என்னுந் தொடக்கத்தனகொள்க. அவை, கரிதாகிய குதிரை, வட்டமாகிய பலகை எனப் பண்புச்சொல்லும் பண்புடைப்பொருளே குறித்தலான், இருசொல்லும் ஒருபொருளவாய் இன்னதிது வென ஒன்றையென்று பொதுமை நீக்கியவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன.

அஃதேல், கரிதாகிய குதிரை, வட்டமாகிய பலகை என்பன அத்தொகையின் விரியாகவிற் பண்புத்தொகை பிரிக்கப்படாதென்ற தென்னையெனின்:—அற்றன்று: தொகைப் பொருளுணர்த்துதற்குப் பிறசொற்கொணர்ந்து விரித்ததல்லது, தன்சொல்லான் விரியாமையின் அவை விரியெனப்படாவென்க. வடநூலாரும் பிரியாத்தொகையும் பிறசொல்லான் விரிக்கப்படுமென்றார். கரியதென்னும் பண்புகொள் பெயர் கருங்குதிரையெனத் தொக்கதென்றாரால் உரையாசிரியரெனின்:—அதனைப் பெயரெச்சம் வினைத்தொகைநிலை மொழி யென்றதற்குரைத்தாங்குரைத்து மறுக்க. பிறசொற்கொணர்ந்து விரிக்குங்கால், கரிய குதிரை, கரிதாகிய குதிரை, கரியது குதிரை என அத்தொகைப்பொருளுணர்த்துவன வெல்லாவற்றினும் விரிக்கப்படும்.

முதனிலையாவது, கரியன், செய்யன், கருமை, செம்மை என்பனவற்றிற்கெல்லாம் முதனிலையாய்ச் சொல்லாய் நிரம்பாது கருசெவ்வெனப் பண்புமாத்திரநிற்பதாம்.

என்னகிளவிபுமென்றதனால், சாரைப்பாம்பு, வேழக் கரும்பு, கேழற்பன்றி எனப் பண்பு தொகாது பெயர் தொக்கனவும் அத்தொகையாதல் கொள்க. இவற்றது சாரை

முதலாகிய நிலைமொழி பிரித்தவழியும் பொருளுணர்த்தலின், இவற்றைப் பிரித்துப் புணர்த்தார். அஃதேல், பாம்பைச் சாரை விசேடித்ததல்லது சாரையைப் பாம்பு விசேடித்தின் ருகலின் ஒன்றையொன்று பொதுமை நீக்காமையாற் சாரைப் பாம்பென்பது முதலாயின பண்புத்தொகையாயினவாறென்றையெனின்:—நன்று சொன்னாய்: விசேடிப்பதும் விசேடிக்கப்படுவதுமாகிய இரண்டனுள் விசேடிப்பது விசேடியாக்கால் அது குற்றமாம்; விசேடிக்கப்படுவது விசேடித்தின்றென்றலும் விசேடிக்கப்படுதலாகிய தன்றன்மைக்கிழுக்கின் மையான் விசேடியாது நிற்பினும் அமைபுமென்க. இவ்வேறு பாடு பெறுதற்கன்றே, இன்னதிதுவென வருமெனப் பின் மொழியை விசேடிப்பதாகவும், முன்மொழியை விசேடிக்கப்படுவதாகவும், ஆசிரியர் ஒதுவாராயிற்றென்பது. அற்றே னும், சாரையெனவே குறித்த பொருள் விளங்கலிற் பாம்பென்பது மிகையாம் பிறவெனின்:—அற்றன்று: உலக வழக்காவது, சூத்திரயாப்புப்போல மிகைச்சொற்படாமைச் சொல்லப்படுவதொன்றன்றி, மேற்றொட்டுங் கேட்டார்க்குப் பொருள் இனிது விளங்க வழங்கப்பட்டு வருவதாகலின், அது கடாவன்றென்க. மிகைச்சொற்படாமைச் சொல்லப்படுமாயின், யான் வந்தேன், நீ வந்தாய் என்னாது வந்தேன், வந்தாய் என்றே வழங்கல் வேண்டுமென்பது. இனி ஒற்றுமைநயத்தால் என்புந்தோலுமுரியவாதலாகிய உறுப்புஞ் சாரையெனப்படுதலின், அவற்றை நீக்கலாற் பாம்பென்பது உம் பொதுமை நீக்கிற்றென்பாருமுளர். உயர்சொற்களவி, இடைச்சொற்களவி, உரிச்சொற்களவி என்புழியும், உயர்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல்லென்பன சொல்லென்பதன்கட் கருத்துடையவன்றிக் குறிமாத் திரமாய், உயர்வு, இடை, உரி என்ற துணையாய் நின்றனவாகலின், சாரையென்பது பாம்பை விசேடித்தாற்போல அவை களவியென்பதனை விசேடித்து நின்றனவென்பது. அவ்வாற்றான் அமைவுடையவாயினும், சூத்திரமாகலின், உயர்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல்வெனவேயமையும், களவியென்பது மிகையெனின்:—மிகையாயினும் இன்றோன்ன அமைவுடையவென்பதுணர்த்துதற்கு அவ்வாரோதினாரென்பது. ()

க் (9A)

சுகள. இருபெயர் பலபெய ரளவின் பெயரே
 யெண்ணியற் பெயரே நிறைப்பெயர்க் கிளவி
 யெண்ணின் பெயரோ டவ்வறு கிளவியுங்
 கண்ணிய நிலைத்தே யும்மைத் தொகையே.

இ - ள். இருபெயர் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அறு
 வகைச் சொற்றிரளையும் தனக்குச் சார்பாகக் குறித்து நிற்
 கும் உம்மைத்தொகை. எ - று.

உ-ம். உவாப்பதினான்கு என்பது இருபெயராயை உம்
 மைத்தொகை. புலிவிற்கெண்டை என்பது பலபெயராயை
 உம்மைத்தொகை. தூணிப்பதக்கு என்பது அளவுப்பெயரா
 யை உம்மைத்தொகை. முப்பத்துமூவரென்பது எண்ணியற்
 பெயராயை உம்மைத்தொகை. தொடியரையென்பது நிறைப்
 பெயராயை உம்மைத்தொகை. பதினைந்தென்பது எண்ணுப்
 பெயராயை உம்மைத்தொகை. இனி அவை விரியுங்கால்,
 உவாவும் பதினான்கும். எ-ம். புலியும் வில்லுங்கெண்டையும்.
 எ-ம். தூணியும் பதக்கும். எ-ம். முப்பதினமரும் மூவரும்.
 எ-ம். தொடியுமரையும். எ-ம். பத்துமைந்தம். எ-ம்.
 விரியும்.

வேற்றுமைத்தொகை முதலாயின பலசொல்லாற்றொகு
 தல் சிறுபான்மை; அதனான் உம்மைத்தொகை இருசொல்
 லானும் பலசொல்லானும் ஒப்பத் தொகுமென்பது அறிவித்
 தற்கு இருபெயர் பலபெயரென்றார். கற்சுனைக்குவளையிதழ்,
 பெருந்தோட்பேதை எனப் பிறதொகையும் பெரும்பான்மை
 யும் பலசொல்லான் வருமாடுவனின்:—கல்லென்பதுஞ் சுனை
 யென்பதுங் கற்சுனையெனத் தொக்கு ஒரு சொல்லாய்ப் பின்
 குவளையென்பதனோடு தொக்கு ஒரு சொல்லாய்ப் பின் இத
 மென்பதனோடு தொக்குக் கற்சுனைக்குவளை யிதமென்றா
 யிற்று. பெருந்தோளென்னுந்தொகை ஒருசொல்லாய்ப்பேதை
 யென்பதனோடு தொக்குப் பெருந்தோட்பேதையாயிற்று.
 அவை இவ்வாற்றானல்லது தொகாமையின் இருசொற்
 றொகையேயாம். புலிவிற்கெண்டை என்புழி மூன்றுபெயருந்
 தொகுமென்னாது முதற்பெயரொழித்தும், இறுதிப்பெய
 ரொழித்தும், ஏனையிரண்டுந் தம்முட்டொக்கு ஒருசொல்

லாய்ப் பின் மற்றையதனோடு தொகுமெனின்:—முன்றொகு மிரண்டற்கும் ஓரியையுவேறுபாடிண்மையானும், இருதொகைப்படுத்தல் பலசெய்கைத்தாகலானும், அவை மூன்று பெயரும் ஒருங்கு தொக்கனவெனவே படுமென்பது.

அளவின் பெயர் முதலாயின இரு பெயராயல்லது தொகாவென வரையறுத்தற்கு இருபெயர் பலபெயரென அடங்குவனவற்றைப் பெயர்த்துக் கூறினார். கலனே தூணிப் பதக்கு, தொடியே கஃசரை, நூற்றுநாற்பத்துநான்கு என்புழித் தூணிப்பதக்கு, கஃசரை, நாற்பத்துநான்கு என்பன ஒருசொற்போல அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் எண்ணுப்பெயருமாய் வழங்கப்பட்டு வருதலின், கலமுந் தூணிப் பதக்கும், தொடியுந் கஃசரையும், நூறும் நாற்பத்துநான்கும் என இருமொழி நின்று தொக்கவென்றலே பொருத்த முடைமையறிக.

உம்மைத்தொகை இன்னபொருள்பற்றித் தொகுமென்து அவ்வறுகளவியும் எனச் சொல்லேபற்றி ஒதினாரேனும், ஏற்புழிக்கோடலென்பதனான் “உயர்திணை மருங்கினும்மைத் தொகையே பலர் சொன் னடைத்து” என்பதனான் எண்ணும்மைப் பொருட்கட்டொகுமென்பது பெறப்படும். எண்ணின்கண் வரும் இடைச்சொற்பலவேனும், தொக்கு நிற்கும் ஆற்றலுடையது உம்மைப்பெயராகலான், உம்மைத்தொகையாயிற்று. (உக)

சகஅ. பண்பு தோகவருஉங் கீளவி யானு
மும்மை தோக்க பெயர்வயி னானும்
வேற்றுமை தோக்க பெயர்வயி னானு
மீற்றுநின் றியலு மன்மொழித் தோகையே.

இ - ள். பண்புச்சொற் றொகுஞ் சொல்லினும் உம்மை தொக்க பெயர்க்கண்ணும் வேற்றுமை தொக்க பெயர்க்கண்ணும் இறுதிச்சொற்கண் நின்று நடக்கும் அன்மொழித் தொகை. எ - று.

பண்புத்தொகைபடவும் உம்மைத்தொகைபடவும் வேற்றுமைத்தொகைபடவும் அச்சொற்றொக்கபின் அத்தொகை

*Il est composé de
deux parties de
le premier de
on dit en
partir de
le premier de
le premier de*

அன்மொழித் தொகையாகாமையின், தொகுவதன்முன் அவற்றிற்கு நிலைக்களமாகிய சொற்பற்றி வருமென்பது விளக்கிய, தொகைவயினனுமென்னது, பண்பு தொகவருஉங்களி யானு மும்மை தொக்க பெயர்வயி னனும் வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னனுமென்றார்.

இறுதிச்சொற் படுத்தலோசையாற் பொருள் விளக்குமாறு வழக்கினுள்ளஞ் செய்யுளுள்ளஞ் கண்டுகொள்க.

உ-ம். வெள்ளாடை, அகரவீறு என்பன பண்புத் தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. தகர ஞாமூல் என்பது உம்மைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. பொற்றொடி என்பது வேற்றுமைத் தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இனி அவை வெள்ளாடையுபுத்தாள், அகரமாகிய ஈற்றையுடைய சொல். எ-ம். தகரமுஞாமூலுமாகிய சாந்துபூசினாள். எ-ம். பொற்றொடிதொட்டாள். எ-ம். விரியும்.

பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறத்தல் பெரும்பான்மையாகவின், முறையிற்கூறுது அதனை முற்கூறினார். வேற்றுமைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறத்தலின் உம்மைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறத்தல் சிறுபான்மையாயினும், ஒருபயனோக்கி அதனை அதன்முன் வைத்தார். யாதோ பயனெனின்:—சிறுபான்மை உவமத்தொகைநிலைக்களத்தும் வினைத்தொகைநிலைக்களத்தும் அன்மொழித்தொகைபிறக்குமென்பதுணர்த்துதலென்க. அவை பவளவாய், தீரி தாடி எனவரும். அவைதாம் பவளம்போலும் வாயையுடையாள், தீரிந்த தாடியையுடையான் என விரியும். பிறவுமன்ன. (உஉ)

சுககூ. அவைதாம்,

முன்மொழி நிலையலும் பின்மொழி நிலையலு
மீருமொழி மேலு மொருங்குட னிலையலு
மம்மொழி நிலையா தன்மொழி நிலையலு
மந்நான் கேன்ப பொருணிலை மரபே.

இ - ள். முன்மொழிமேனிற்றலும், பின்மொழிமேனிற்றலும், இருமொழிமேனிற்றலும், அவற்றின்மேனில்

லாது பிறமொழிமேனிற்றலுமென அத்தொகையும் அவற்றது பொருணிலைமரபும் நான்கென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

தொகையும் அவற்றது பொருணிலைமரபும் ஒருவகையான் வேறாயினும், ஒற்றுமைநயம்பற்றி அவைதாமென்றார்.

பொருணிற்றலாவது வினையோடியையுமாற்றான் மேற்பட்டுத் தோன்றுதல்.

உ-ம். வேங்கைப்பூ என்புழிப் பூவென்னும் முன்மொழிக்கட் பொருணின்றது, அது நறிதென்னும் வினையோடியையுமாற்றான் மேற்பட்டுத் தோன்றியவாறு கண்டுகொள்க. மேல் வருவனவற்றிற்கும் ஈதொக்கும். இடவகையான் முன்மொழியாயிற்று. அடைகடல் என்புழி அடையென்னும் பின்மொழிக்கட்பொருணின்றது. இடவகையாற்பின்மொழியாயிற்று. முன் பின்னென்பன காலவகையாற்றொழி நிற்கும். கடலுங் கடலடைந்தவிடமுங் கடலென்பபுதிதின், அடைகடலென்பது அடையாகிய கடலென இருபெயர்ப்பண்புத்தொகை. இனி வரையறையின்மையாற் சிறுபான்மை முன்மொழி பின்மொழியாகத் தொக்கதோராரும் வேற்றுமைத் தொகையெனவுமமையும். உவாப்பதினான்கு என்புழி இருமொழிமேலும் பொருணின்றது. தன்னினமுடித்தலென்பதனும் பலபெயர்மேனிற்றலுங் கண்டுகொள்க. வெள்ளாடை என்புழித் தொக்க இருமொழிமேலும் நிலலாது உடுத்தாளென்னும் அன்மொழிமேனிற்றது.

வேற்றுமைத்தொகை முதலான்குதொகையும் முன்மொழிப்பொருள்; வேற்றுமைத்தொகையும் பண்புத்தொகையுஞ் சிறுபான்மை பின்மொழிப்பொருளவுமாம். உம்மைத்தொகை இருமொழிப் பொருட்டு.

ஆறெனப்பட்டதொகை பொருள்வகையான் நான்காமெனப் பிறிதோர்வகை குறித்தவாறு. (உந்)

சஉய். எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய.

இ - ள். அறுவகைத் தொகைச்சொல்லும் ஒருசொல்லாய் நடத்தலையுடைய. எ - று.

ஒருசொன்னடையவெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், யானைக்கோடு, கொல்யானை என முன்மொழி பெயராகிய வழி ஒருபெயர்ச்சொன்னடையவாதலும், நிலங்கடந்தான், குன்றத்திருந்தான் என முன்மொழி வினையாவழி ஒருவினைச்சொன்னடைய வாதலும் கொள்க. அவை உருபேற்றலும் பயனிலை கோடலுமுதலாகிய பெயர்த்தன்மையும், பயனிலையாதலும் பெயர் கோடலுமுதலாகிய வினைத்தன்மையுமுடையவாதல் அவ்வச்சொல்லோடு கூட்டிக் கண்டு கொள்க.

நிலங்கடந்தான், குன்றத்திருந்தான் எனப் பெயரும் வினையுந் தொக்கன ஒருசொன்னீர்மையிலவாகலிற் றொகையெனப்படாவென்பாருமுளர். எழுத்தோத்தினுள் “பெயருந் தொழிலும் பிரிந்தொருங் கிசைப்ப—வேற்றுமை யுருபு நிலைபெறு வழியுந்—தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக் கண்ணும்” என்றதனான், வேற்றுமையுருபு தொகப் பெயருந் தொழிலும் ஒருங்கிசைத்தல் ஆசிரியர் நேர்ந்தாராகலின், அவை தொகையெனவேபடுமென்பது. கடந்தானிலம், இருந்தான் குன்றத்து என்பன ஒருங்கிசையாது பக்கிசைத்தலின், அவை தொகையன்மையறிக.

எல்லாத் தொகையு மொருசொன்னடைய என்றதனான், தொகையல்லாத தொடர்மொழியுள் ஒருசொன்னடையவாவன சிலவுளவென்பதாம். யானை கோடுகூரிது, இரும்பு பொன்னாயிற்று, மக்களையுயர்திணையென்ப என்பனவற்றுள், கோடு கூரிது, பொன்னாயிற்று, உயர்திணையென்ப என்னுந் தொகையுந் தொடர்மொழி ஒருசொன்னடையவாய் எழுவாய்க்கும் இரண்டாவதற்கும் முடிவாயினவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. (உச)

சஉக. உயர்திணை மருங்கி னும்மைத் தொகையே பலர்சொன்னடைத்தேன மொழிமனூர் புலவர்.

இ - ள். உயர்திணைக்கண் வரும் உம்மைத்தொகை பலர்க்குரிய ஈற்றான் நடக்கும். எ - று.